

Commissie 3

Notulen

Zitting van 27 mei 2025

Samenstelling:

Aanwezig:

Stan Van Hees, voorzitter; Jan Van Otten, schepen; Annemie Der Kinderen, schepen; Francis Stijnen, raadslid; Luc Debondt, raadslid; Kevin Janssen, raadslid; Wout Schaetraet, raadslid; Vicky Waterschoot, raadslid; Peter Maene, raadslid; Lisa Wils, raadslid; Laurien Op de Beeck, raadslid; Jan Mevis, raadslid; Leen Borgmans, raadslid; Charlotte Verboven, commissiesecretaris;

Zijn eveneens aanwezig:

Peter Segers, schepen; Achraf El Yakhoulfi, raadslid;

Verontschuldigd:

Greet Oris, raadslid;

27 mei 19:30 - De voorzitter opent de openbare zitting

1. Goedkeuring verslag vorige vergadering

Notulen

Het verslag van de vorige vergadering werd goedgekeurd.

2. Kennisname van het ministerieel besluit houdende de erkenning van de wijziging van de gebiedsomschrijving van de lokale geloofsgemeenschappen OLV v/d Rozenkrans (Weelde Statie en Turnhout) en Sint Pieter (Turnhout)

Toelichting

De gemeenteraad neemt kennis van het ministerieel besluit houdende de erkenning van de wijziging van de gebiedsomschrijving van de erkende lokale geloofsgemeenschappen "O.-L.-Vrouw van de Rozenkrans" te Ravels (Weelde Statie) en Turnhout en "Sint-Pieter" te Turnhout.

Notulen

Eric Pelckmans geeft, na inleiding van Annemie Der Kinderen toelichting bij dit punt.

3. Adviesverlening over de jaarrekening 2024 van de zes Turnhoutse kerkraden

Toelichting

Volgende kerkraden hebben hun jaarrekening 2024 ingediend: Sint Pieter, O.L.V. Middelaars, Emmaüsparochie, Pinksterkerk, Goddelijk Kind Jezus en de Verenigde Protestantse kerk te Turnhout. De rekeningen werden correct opgemaakt en de globale uitgaven bleven telkens binnen de gebudgetteerde bedragen. Er wordt voorgesteld om aan alle jaarrekeningen een gunstig advies te verlenen.

Notulen

Aan de hand van een ppt geeft Eric Pelckmans, na inleiding van Annemie Der Kinderen, toelichting bij dit punt. Stan Van Hees vraagt of de vervanging van de daken een investerings- of een exploitatiekost is.

Eric Pelckmans antwoordt dat dat valt onder een vervanging/oplapwerk en dus een exploitatiekost is.

4. Kerkenbeleidsplan 2025-2030 Turnhout

Notulen

Aan de hand van een ppt geeft Bart Hollevoet, na inleiding van Annemie Der Kinderen, toelichting bij dit punt. Laurien Op De Beeck informeert naar het beroep dat door de provincie werd aangetekend om de Roemeens orthodoxe gemeenschap te erkennen. Ze vraagt wat er gebeurt met de Heilig Hartkerk als de gemeenschap toch niet erkend wordt.

Bart Hollevoet geeft mee dat de Heilig Hartkerk de grootste kerk van Turnhout is en dus ook kostelijk, en dan zal dat terug moeten bekeken worden.

Francis Stijnen vult aan dat Vlaanderen altijd opnieuw terug in beroep kan gaan. Vlaanderen heeft aangegeven dat ze de gemeenschap zouden erkennen. De hoop moet niet te snel opgegeven worden.

Uit het publiek wordt aangevuld dat er verkennende gesprekken lopende zijn en vermoedelijk zal dat in het najaar van 2025 uitgesproken worden. Momenteel betaalt de Roemeens orthodoxe gemeenschap een huur aan de Kerk, maar dat is niet kosten dekkend. De Heilig Hartkerk valt onder het budget van de Sint Pieterskerk, en er is eigenlijk maar twintig- à dertigduizend euro budget dat uitgaat naar de Heilig Hartkerk voor het beheer ervan.

Stan Van Hees vraagt of er een juridische structuur achter de vzw van de protestantse gemeenschap zit daar er geen erkenning is omdat de gemeenschap sterk genoeg zou zijn.

Uit het publiek wordt uitgelegd dat de kerken die een bepaalde vorm van 'sterkte' hebben, zich vaak aansluiten bij de raad van Kerken. Dat is een beetje de juridische structuur die erachter zit, zoals bijvoorbeeld bij de kerk in Zevendonk zitten. Daar zit de overweging om naar een concept van erfpacht te gaan omdat daar een kleine gemeenschap zit. Heel de kerk zou worden overgedragen aan die gemeenschap.

Peter Segers geeft mee dat de auditeur al een advies heeft uitgesproken die negatief is. En dat op formele gronden dus inhoudelijk, niet op procedures. Dan wordt de beslissing vernietigd en kan de procedure opnieuw opgestart worden. Als de Raad van State het advies volgt, wat in 99% meestal gebeurt, zal dat vernietigd worden. Dan moeten alle adviezen opnieuw ingewonnen moeten worden.

Francis Stijnen vult aan dat dit een procedure van Vlaanderen is en niet van de Stad.

5. Beheersovereenkomst voor Begijnhofkerk, Kapel van het Heilig Aanshijn en Lourdesgrot

Toelichting

De kerkfabriek wenst het beheer van de Begijnhofkerk grotendeels over te dragen zodat de Stad hier ook bijkomende invullingen aan kan geven. Hiertoe werd een beheersovereenkomst voor algemeen nut opgemaakt mbt het gebruik van de Begijnhofkerk (Heilig Kruiskerk), de Kapel van het Heilig Aanshijn en de Lourdesgrot in het Begijnhof.

Notulen

Aan de hand van een ppt geeft Bart Hollevoet, na inleiding van Annemie Der Kinderen, toelichting bij dit punt.

Francis Stijnen vraagt of dit hernieuwd wordt omdat het kerkenbeleid ook hernieuwd wordt.

Bart Hollevoet geeft mee dat dit gekoppeld is aan de bestuursperiodes, maar inhoudelijk blijft het hetzelfde.

6. Huishoudelijk reglement voor gebruik van de begijnhofkerk en -kapel

Toelichting

Huishoudelijk reglement voor het ter beschikkingstellen van de begijnhofkerk en/of de begijnhofkapel aan derden voor het organiseren van concerten, lezingen, tijdelijke tentoonstellingen en voorstellingen.

Notulen

Aan de hand van een ppt geeft Bart Hollevoet, na inleiding van Annemie Der Kinderen, toelichting bij dit punt.

7. Retributiereglement op het gebruik van de Begijnhofkerk en de Begijnhofkapel

Toelichting

De gemeenteraad van de stad Turnhout beslist het retributiereglement op het gebruik van de Begijnhofkerk en de Begijnhofkapel goed te keuren voor de periode van 1 juli 2025 tot en met 31 december 2031.

Notulen

Aan de hand van een ppt geeft Bart Hollevoet, na inleiding van Annemie Der Kinderen, toelichting bij dit punt. Jan Mevis weet dat de meeste kerken eigendom zijn van kerkfabrieken. Hij vraagt of dit bij de Sint Pieterkerk ook zo is aangezien dit een kerk is van vóór 1789. Hij vraagt of er een notariële akte beschikbaar is. Want alle kerken van vóór 1789 zijn van de Belgische staat. Eric Pelckmans antwoordt dat er op de kadastrale legger vermeld staat dat de Kerkfabriek eigenaar is, maar hij weet niet hoe zij dat verkregen hebben. Jan Mevis weet dat alle kerken van vóór 1789 in beslag zijn genomen door de staat en eigenlijk nooit werden teruggegeven. Want het kan in de toekomst wel van belang zijn als het over de kosten zou gaan.

8. IR 1 – Vraag van raadslid Jan Mevis: Jachthaven Nieuwe Kaai Turnhout

Toelichting

Op 25 september 2024 heeft de VVW Taxandria VZW een vraag gesteld aan het Schepencollege. Hierop is, voor zover ik weet, nooit een antwoord gekomen? Daarom werd ik hierover aangesproken door bestuurders van de VZW. Er zijn de laatste tijd nogal wat wrijvingspunten, om niet te zeggen ruzies op het terrein van de jachthaven. Ook stelt de VZW dat de jachthaven achteruit gaat wat betreft netheid. Er liggen hopen afval te stinken, over heel het terrein van de haven. Sommige ligplaatsen zijn vrij gekomen omdat gebruikers andere oorden opzoeken. Volgens de VZW zijn er zware meningsverschillen ontstaan met zelfverklaarde havenmeesters die tegelijkertijd ook gebruikers zijn. Specifiek wordt er gevraagd:
"Stadsbestuur neem aub uw verantwoordelijkheid op,
- verantwoordelijkheid in zaken waar de stad nu reeds zeggenschap over heeft, bijvoorbeeld vaste ligplaatsen voor woonboten
- verantwoordelijkheid voor de toekomst van de jachthaven, zijn gebruikers, de bewoners"

Notulen

Annemie Der Kinderen geeft toelichting bij dit punt. Jan Mevis heeft genoteerd dat de schepen het ter handen neemt. Hij kan daar verder niet veel aan toevoegen, maar hij vraagt aan mensen in het publiek of zij dingen kunnen verbeteren/aanvullen. Uit het publiek wordt er een kort verloop van de zaken meegegeven. Zij is aangesteld door de eigenaars van het Boothuis, als spreekbuis. De eigenaars zijn twee Bulgaarse broers en zijn sinds enkele jaren ook eigenaar van NV De Haven wat inhoudt dat ze de concessie van de haven hebben. De concessie is in twee gedeeltes: het ene deel is in handen van de broers, het andere deel in handen van vzw Taxandria. Door enkele vrienden werden er enkele onregelmatigheden, o.a. in de administratie, vastgesteld, waarvan de twee broers de dupe van waren. Zij hebben de papieren doorgenomen en een jurist onder de arm genomen om af te toetsen wat er kan en wat niet. In het verleden liepen er een aantal dingen fout waardoor het reilen en zeilen van de haven niet naar behoren verliep. Er waren ook mensen die zich voordeden als mensen die bepaalde posities hadden die ze niet mochten uitvoeren, zoals o.a. een havenmeester. Wat achteraf totaal niet bleek te kloppen. De broers hebben papieren onder druk moeten ondertekenen die onrechtsgeldig waren. Zij hebben dit allemaal onder de loep genomen en willen nu samen aan één zeel trekken, in samenwerking met de Waterwegen, Stad Turnhout, NV De Haven, dienst Toerisme. Er werd een toekomstvisie uitgeschreven voor NV De Haven en NV De Haven heeft een havenmeester aangesteld die spreekbuis zal zijn voor politie, de Stad, de WaterWegen en NV De Haven. Er werd ondertussen met enkele vrienden een nieuwe vzw opgericht om terug evenementen te organiseren. Om samenhangendheid te creëren, zodat er terug samengewerkt kan worden en niet meer tegengewerkt wordt. Zij reiken een hand uit. Sinds januari zijn ze bezig om een reglement op te stellen. Er zijn al enkele acties ondernomen iktv netheid en onderhoud. Maar net als de speeltuintjes kan dit niet allemaal op één dag gerealiseerd worden. Er wordt voorgesteld dat de stad Turnhout het beheer van Pidpa voor zich neemt, zodat niemand het water kan afsluiten, dat alleen de havenmeester aan de elektriciteit kan. Dat dat allemaal georganiseerd wordt vanuit één punt. Er is ook een aanvraag ingediend om een verbod voor fietsers op te leggen aan de kade. Er komen regelmatig klachten over de jachthaven. Er werd daarom een nieuw intern reglement opgesteld. Houden ze zich daar niet aan worden ze berispt en uiteindelijk zullen ze zich moeten verwijderen. Dit werd ook met Waterwegen zo afgetoetst en als ze zich niet gedragen komen zij tussen. Ook een verbod op vissen tussen boten, werd aangevraagd. Er wordt bekeken of er een nieuw watersysteem kan komen, met bijvoorbeeld een soort van scancode, zodat alles geautomatiseerd/gedigitaliseerd wordt. Zij zouden graag terug meer boten aantrekken en reiken de hand om samen te werken. En hopen dat het verleden zich niet herhaalt. Er werd ondertussen nog een andere vzw opgericht van drie booteigenaars en een omwonende, welke hier niet aanwezig zijn vandaag, en daar wordt momenteel mee in overleg gegaan. Maar dat verloopt allemaal via juridische weg omdat het moeizaam verloopt. De twee broers hebben papieren onder hun neus gekregen van die nieuwe vzw dat zij het liggeld gaan vragen aan de boten. Als zij niet luisteren of het liggeld aan hen niet zouden afgeven, zouden zij een boete van tienduizend euro zouden moeten betalen. Met duizend euro per dag wanneer zij dit niet betalen. Er werd een kleine beerput opengetrokken. De vzw die door hen werd opgericht is voornamelijk om evenementen te organiseren. Voor de buurtbewoners en voor de haven, om zo de haven terug aantrekkelijker te maken en bezoekers te lokken. Annemie Der Kinderen vat samen dat het belangrijk is om tot een samenwerking te komen.

Vanuit het publiek komt een andere getuigenis. Hij heeft geen enkele verbintenis met de jachthaven. Hij verwijst naar enkele details die belangrijk zijn. NV De Haven bestaat niet meer, dat is nu Haven Turnhout geworden. Het probleem bestaat erin dat de exploitanten veel te veel betaald hebben om de aandelen over te kopen, die ook in die concessie zitten. Binnen de concessie zit nog het gebouw -de stenen van het Boothuis- maar niet de grond. Wanneer de Waterwegen beslissen om de concessie stop te zetten, zijn de twee broers hun geld kwijt. Tegelijkertijd hebben zij een overeenkomst met de vzw, waar mevrouw over sprak die hier vandaag niet aanwezig is, ondertekend dat die vzw tien jaar het dagdagelijks onderhoud mag doen. Over die overeenkomst is de discussie ontstaan. En in die vzw zitten een man waar niet mee gepraat kan worden. Hij denkt dat hij alles te zeggen heeft in de jachthaven. Hij vindt het jammer dat een vzw die jaren ongeteld gratis en voor niks in heeft gestaan NV De Haven, buitengesloten wordt. De problemen met het water en elektriciteit is voor een stuk ontstaan bij de Stad zelf, zo deelt hij mee. De Stad meldde dat de toenmalige eigenaars van de aandelen van vzw De Haven geen toegang meer verleende aan vzw Taxandria, zijnde de mensen die de electriciteits- en watervoorzieningen deden voor de boten, (wat zij zelf bekostigd hebben), tot de kubus. De kubus die speciaal gebouwd is voor de haven en dus afgesloten werd voor de vzw Taxandria. Er werd getracht om hierover een overeenkomst op te maken wat niet gelukt is, en toen is de discussie ontstaan. Kort samengevat: NV De Haven verkoopt haar aandelen aan de twee broers, zij tekenden, tegelijkertijd en onbewust, een overeenkomst dat zij tien jaar de overdracht doen aan vzw Jachthaven Turnhout Taxandria. De dochters van de toenmalige eigenaar (die de aandelen van de concessie verkocht heeft aan de broers), zitten in de vzw Jachthaven Turnhout Taxandria. Toen is de discussie ontstaan. Zij hebben de twee broers proberen uit te leggen dat hun overeenkomst geen waarde heeft. Zij hebben ook advocaten geraadpleegd en die hebben hen meegedeeld voorzichtig te zijn, want ze hebben de overeenkomst wel getekend. Uiteindelijk hebben zij een aantal beslissingen genomen ivv verbouwingen, waarna zij beslist hebben om de overeenkomst naast zich neer te leggen. De schrik van de eigenaars dat de vzw Jachthaven Turnhout Taxandria juridische stappen zou zetten, was de oorsprong van de discussie.

De vertegenwoordiger van de broers deelt mee dat zij alle documenten voortaan voor de broers zullen vertalen zodat zij de inhoud ervan kennen, en weten wat ze tekenen.

Jan Mevis vraagt aan de bevoegde schepen dat het ter hand genomen wordt.

Annemie Der Kinderen bevestigt dat zij dit zal vastpakken, maar het is duidelijk dat dit niet van vandaag op morgen opgelost zal zijn.

9. IR 2 – Vraag van raadslid Jan Mevis: Overlast speelplein Schildpad

Toelichting

Sinds 2022 krijgen buurtbewoners te maken met overlast rond de speeltuin aan Schildpad. Het gaat daarbij om geluidshinder van jongeren tussen 12 en 16 jaar oud, zwerfvuil, vandalisme zoals graffiti, intimidatie waarbij jongeren dreigen om buurtbewoners in elkaar te slaan en drugs. Ondanks dat de buurtbewoners de burgemeester aanschreven en met de bevoegde schepen in gesprek gingen, vinden ze dat ze onvoldoende gehoord werden omdat de problemen niet opgelost geraken. Te meer omdat hen herhaaldelijk werd gevraagd om geduld uit te oefenen. Er volgde uiteindelijk een petitie met 42 handtekeningen.

Op 21 maart jl. werd door de Jeugddienst een bewonersbrief opgesteld waarin werd gecommuniceerd dat er enkele aanpassingen zouden worden aangebracht aan het speelplein. Men wil daarbij het voetballen tegen tuilmuren onaantrekkelijk maken en enkele banken wegnemen. Ook wordt gesteld dat "respect van beide kanten moet komen".

- Graag een toelichting en een overzicht van de initiatieven vanuit de stad tussen de eerste meldingen in 2022 en nu aangaande de problematiek.
- Hoe verklaart het college dat de buurtbewoners zich niet gehoord voelen?
- Welke stappen zullen verder nog ondernomen worden om het probleem op te lossen?
- In de bewonersbrief werd gesteld dat "respect van beide kanten moet komen". Wordt daarmee gesuggereerd dat de buurtbewoners niet respectvol handelden?

Notulen

Aan de hand van een ppt geeft Jan Van Otten toelichting bij dit punt.

Jan Mevis bedankt schepen Van Otten voor het volledige antwoord. Hij weet dat dit geen gemakkelijke problematiek is. Het verbindende element hierin is belangrijk. Hij maakt zich vooral zorgen rond de overlast met messen, drugs e.d.. Dat is criminele overlast. Hij gaat ervan uit dat er een behoorlijke inspanning gedaan wordt.

Jan Van Otten deelt mee dat wanneer er criminele feiten gebeuren de Stad niet kan optreden. Dan moet de politie gebeld worden. Alleen zij kunnen optreden. Zij zijn daar al veel geweest.

De politie legt uit dat, sinds de melding gekomen is op de Cel Overlast, de controles daar sterk toegenomen zijn. Sinds 2023 zijn de controles er serieus toegenomen, ookal zijn ze niet altijd zichtbaar voor de bewoners. Al bij al zijn er weinig vaststellingen gebeurd, maar het zijn natuurlijk momentopnames. Het is belangrijk dat de bewoners tijdig melding maken.

Jan Van Otten vult aan dat er, na de ingrepen van de infrastructuurwerken, moet blijven geëvalueerd worden. En er zullen verdere stappen moeten ondernomen worden wanneer het betert. Hij stelt voor om deze ingrepen even af te wachten, want hij is er echt wel mee aan de slag gegaan.

Wout Schafraet vindt dat er altijd een goed onderscheid moet gemaakt worden tussen enerzijds overlast en anderzijds strafbare feiten die gepleegd worden. Hier zijn het beide, naar hij hoort. Bij het dealen van drugs moet de politie ingrijpen, maar bij overlast moet de Stad de nodige stappen ondernemen. Een interventieploeg zou daar een averechts effect hebben.

Jan Van Otten legt uit dat dit daarom op de Cel Overlast besproken wordt zodat iedereen zijn taak kan opnemen. Want in zo'n Cel Overlast is de politie aanwezig, de Jeugddienst, Akira.

Laurien Op De Beeck zegt dat zij in de buurt van het speelpleintje woont en dit één van haar lievelingsplekken in de stad is. Zelf heeft ze dit nog niet ervaren, wat niet wil zeggen dat ze de ervaring van de bewoners te niet wil doen. Ze vindt het ook belangrijk dat er een onderscheid gemaakt moet worden tussen kinderen en jongeren die zich vaak niet bewust zijn van de overlast die ze bezorgen. Als het om criminele feiten gaat, moet de politie verwittigd worden. Ze zou het persoonlijk jammer vinden om het speeltuintje weg te nemen omdat er in die regio al weinig gelegenheid tot spelen is, en het pad is een mooie plaats om te ontmoeten en hopelijk voelen de bewoners dat ook nog wel. Er zijn veel kinderen, ouderen, veel passanten aanwezig, dus hopelijk is er een tussenweg te vinden.

Jan Van Otten deelt het beleid hierin mee en dat houdt in dat er binnen een straal van driehonderd meter een speelplein moet voorzien worden. Veel mensen wonen klein en het zou jammer moest dat verdwijnen. Hij wil het evenwicht zoeken tussen de jongeren en de bewoners die vóór het speelplein zijn, en de mensen die tegen zijn. De weersomstandigheden laten het nu wel toe om te beplanten, zo zouden ze niet meer tegen de muur kunnen voetballen.

Leen Borgmans vindt dat de verantwoordelijkheid van de ouders nog ontbreekt in dit verhaal, want dit gaat over minderjarige jongeren. En ze vraagt waarom er niet met de ouders in gesprek gegaan wordt, want zij zijn an sich ook verantwoordelijk.

Jan Van Otten antwoordt dat Akira dit al geprobeerd heeft, maar op de momenten dat zij daar waren, werden er geen kinderen aangetroffen.

Stan Van Hees stelt vast dat problemen van overlast vooral in de zomermaanden plaatsvindt. Hij vraagt welke mogelijkheden er zijn naar de vakantie toe.

Jan Van Otten antwoordt dat hiervoor naar de wijk- en jongerenagenten gekeken wordt om nog vaker langs te gaan. Dit wordt niet losgelaten. Zeker niet in de zomer.

Annemie Der Kinderen stelt vast dat het rondtrekkende jongeren zijn die zorgen voor drugsproblematiek op de speelpleintjes.

De politie legt uit dat er in eerste instantie een identiteit aan die jongeren moeten gegeven worden. Maar vaak zijn het jongeren vanuit omliggende gemeenten en is dat een moeilijk gegeven. Als die mensen/jongeren daar niet worden aangetroffen door de politie blijft het moeilijk. Daarom wordt erop aangedrongen dat wanneer bewoners zien dat er dergelijke feiten plaatsvinden, men meteen de politie (101) belt. Het kan nog altijd zijn dat de interventieploeg er niet meteen is omdat ze van verder moeten komen, maar ze komen wel polshoogte nemen en identificatie doen. Terwijl er anderzijds kleinere ergernissen op mail kunnen gezet worden, zodat de wijkagent binnen afzienbare tijd ermee aan de slag kan gaan.

Een bewoner van Schildpad legt uit dat zij het speeltuintje niet weg willen, maar willen laten verplaatsen. Er zijn drie omgevingsvergunningen van de drie fasen van de bouw. Op geen van de drie vergunningen staat een speeltuin vermeld. Na contact te hebben opgenomen met de dienst ruimtelijke ordening van de stad kwam de melding dat er steeds een mogelijkheid is om beroep aan te tekenen bij elke aanvraag tot omgevingsvergunning. Maar waarom zouden omwonenden beroep moeten aantekenen voor iets wat niet op een vergunning vermeld staat. Schildpad 3 is eigendom van de Woonboog. De bewoners zijn daar 'geplaatst' en hadden geen keuze omdat ze moesten verhuizen uit de Parkwijk. Tegen hen werd nooit gezegd dat daar een speelpleintje ging komen. Meer dan 80% van de bewoners zijn senioren. Zij kunnen dat allemaal niet verdragen. Er wordt dieper ingegaan op de oorspronkelijke eigenaar. De vijver, de speeltuin en de bomen op het terrein zou hij zelf allemaal bekostigd hebben. Hij vraagt of de oorspronkelijke eigenaar ooit inspraak gehad heeft op de plaats waar het speelplein zou komen. De bewoner heeft de plannen van Kasteelloop aangevraagd en toont ze aan de commissieleden. Het speelplein met al zijn tuigen werd aangelegd op een oppervlakte van negen meter op vijftientig meter. Terwijl er op andere ruimere plaatsen, veel meer mogelijkheden zijn. Ze staan zelfs ingekleurd als 'speelzone' op de plannen. Een ander groot plein aan Trempt staat te verkommeren. De petanquebaan moet door de bewoners onderhouden worden, terwijl het wel openbaar domein is. De bewoners hebben rond de petanquebaan een lint gespannen zodat de jongeren deze niet meer zouden betreden want ze begonnen erin te schuipen e.d. Over de overlast: Na 17.00 uur sluit de (overlast)politie, maar net dan begint de overlast op het pleintje. Wanneer men dan belt naar de politie, krijgen zij de melding dat het niet primeert of er is te weinig bezetting. Men voelt zich niet gehoord.

Jan Van Otten verduidelijkt dat men aan de Woonboog heeft meegegeven om in de toekomst te kijken naar het profiel van bewoners wanneer men een pleintje wil ontwikkelen.

Wout Schafraet wil naar oplossingen kijken en vraagt of het verplaatsen van het speelplein een optie is of niet.

Jan Van Otten deelt mee dat hij ter plaatse gaan kijken is met de Jeugd- en Preventiedienst, maar ze zagen geen oplossing. Op andere plaatsen staan andere dingen. Zij hebben daar de tegenstanders gezien, maar ook een voorstander gesproken die wel heel graag naar het pleintje komt met haar kleinkinderen. Er moet rekening gehouden worden met voor- en tegenstanders.

10. IR 3 – Vraag van raadslid Jan Mevis: Overlast op het Vrijwilligersplein

Toelichting

Sinds enige tijd worden de buurtbewoners van de Nieuwe Erven geconfronteerd met een problematiek op het Vrijwilligersplein. Het gaat om jongeren/kinderen uit andere wijken die zorgen voor overlast, de rust van de buurt ernstig verstoren, een grote mond opzetten tegen buurtbewoners, planten vernielen, het plein bevuild en messen bij zich hebben. Ook gesprekken met de ouders bleken weinig soelaas te bieden. Meer zelfs, de verbindende toenadering van de buurt zorgde voor racismeverwijten. Hierdoor moest zelfs de politie ter plaatse komen, die uiteindelijk werd weggeroepen voor een dringende interventie. Dit alles leidt tot spanningen - die niet alleen een negatieve invloed hebben op de sfeer in de buurt -, maar zorgen er ook voor dat de betrokken kinderen zich gesterkt voelen in hun gedrag. Hoewel het incident waarbij de buurt onterecht racisme werd verweten plaatsvond op 11 mei, kregen zij reeds op 5 mei een bezoek van jeugdwerking en buurtbemiddeling. Daarbij werd in overleg gegaan om de problemen te bespreken.

- Wat heeft het college ondernomen om de problemen op te lossen?
- Wat heeft het overleg met buurtbemiddeling opgeleverd?
- Wat zal worden ondernomen om te vermijden dat diezelfde hangkinderen zich verplaatsen naar andere buurten?

Notulen

Aan de hand van een ppt geeft Jan Van Otten toelichting bij dit punt.

Uit het publiek komt er een getuigenis. Zij wonen er vijftien jaar en hebben twee kinderen. Sinds kort mogen zij vrij door de wijk spelen, maar ze zijn bang om naar het pleintje te gaan, sinds de overlast. Zij worden daar weggepest. Voordien hadden zij wel een fijne beleving op het pleintje. Zij hebben door de overlast geen kans meer om zich te integreren.

Vanuit een andere bewoner komt de melding dat wanneer zij als volwassene op het speelplein komen, zij aangesproken worden door hen met de vraag 'wat zij hier komen doen?'.

Francis Stijnen zegt dat de aard van overlast van vandaag niet meer dezelfde is als die van vijf à zes jaar geleden. Er zit iets fundamenteels fout wanneer eigen buurtbewoners niet meer welkom zijn op speelpleintjes die voor hun wijk ingericht worden. Mogelijks moet de aanpak vanuit het verleden aangepast worden, dit samen met politie en andere betrokken diensten.

Achraf El Yakhoulfi meent dat er duidelijk sprake van overlast is, maar anderzijds vindt hij, samen met het stadsbestuur, het belangrijk dat kinderen in een stad buiten moeten kunnen spelen. Hij deelt de opmerking van collega Stijnen. Hij denkt dat het ook belangrijk is om onze Jeugddienst in te zetten om de jongeren naar het jeugdcentrum te leiden. Er wordt veel over politie gesproken, maar de preventieve factor om de jeugd daar weg te krijgen en terug rust te creëren, is heel belangrijk. Hij erkent de problematiek en er wordt gesproken over Akira, jeugdwelzijnswerkers, maar anderzijds moet er worden ingezet op het preventieve.

Jan Van Otten legt uit dat de werking van Akira erin bestaat om jongeren naar hun organisatie te trekken en dingen te organiseren met hen om zo de sterktes uit die jongeren te zoeken en te halen. Daarom worden er vanuit JeP en de Preventiedienst middelen voorzien om op probleemplaatsen met overlast jongeren naar Akira te krijgen. Buurtsport kan daar ook aan de slag gaan om activiteiten te organiseren en de jongeren zo naar de reguliere werking van buurtsport te leiden. Zoals bijvoorbeeld op een woensdagnamiddag, woensdagavond of zondagnamiddag. Daarom is het belangrijk dat de Preventiedienst naar de pleintjes gaan en met de jongeren aan de slag gaan. Maar daar is men mee bezig.

Achraf El Yakhoulfi vraagt wanneer Akira en/of Buurtsport daar kan ingrijpen.

Jan Van Otten deelt mee dat hij daar nu geen datum op kan plakken. De eerste klacht was van april en men moet nog georganiseerd geraken.

Peter Segers geeft mee dat hij schepen van jeugd is. Er werd gekeken naar de klachten over het Vrijwilligersplein met de betrokken diensten en er werd gevraagd om daar aan de slag te gaan, maar dat houdt in dat men andere dingen moet afbouwen. De Jeugddienst is ook al enkele keren ter plaatse geweest. Hij legt uit dat een speelplein niet wordt ingeplant om bewoners te plagen. Niemand wil overlast in zijn buurt. Je kan ook niet vermijden dat kinderen uit andere buurten op een speelpleintje komen spelen. Het plaatsen van een groenbuffer wordt onderzocht, het verplaatsen van dat speeltuig wordt bekeken. Want dat moet uiteraard allemaal bekostigd worden en het zou zonde van het geld zijn als het niets zou helpen. In ontwerpen moet er beter bekeken worden waar er speeltuigen moeten komen. Normaal wordt het inplanten en aanleggen van speelpleinen voorgelegd aan de Jeugddienst, maar zij waren niet op de hoogte dat het speelplein hier kwam. Dit werd niet aan hen voorgelegd. Er zal ook in gesprek gegaan worden met Woonboog om dit niet meer zelf te initiëren. Maar dit brengt nu geen zoden aan de dijk.

Leen Borgmans vraagt of de Stad zelf naar oplossingen moet zoeken. Binnen onze stad zijn er enorm veel jeugd- en sportverenigingen waarbij sommige verenigingen hunkeren naar nieuwe leden. Kan daar geen samenwerking mee aangegaan worden? Dat is ook een zinvolle invulling.

Peter Segers deelt mee dat wanneer er zich een jeugdbeweging bereid vindt om dat te doen, zou dat ideaal zijn.

Uit het publiek komt de bemerking dat het heel moeilijk is om jongeren te leiden naar jeugdbewegingen. Die vraag werd ook al op de commissie gebracht. Tijdens vakanties lukt het wel om die jongeren tot een jeugdbeweging te krijgen omdat dat dan vaak een gemakkelijke opvang is. Maar op zondag komt men niet.

Leen Borgmans meent dat daar dan ook weer de ouders betrokken moeten worden.

Laurien Op de Beeck vindt dat collega El Yakhoulfi sterke punten heeft aangebracht, maar vraagt zich af of er met de instanties die collega El Yakhoulfi aanhaalt, niet bekeken kan worden om een 'vliegende persoon' in te zetten om ad hoc op problemen in te gaan. Anders blijf je achter de feiten aanlopen. Ten tweede vindt zij het jammer dat de

Stad problemen moet oplossen die voortkomen uit beslissingen van Woonboog. Bij beide buurten hebben zij het speelplein ingeplant en ingericht.

Jan Van Otten legt uit dat wanneer er vanaf nu nieuwe projecten komen bij Woonboog, hij hier telkens bij betrokken wil worden. Hij vindt het belangrijk om te weten hoe de speelpleintjes er gaan uitzien. Hij benadrukt dat er bij de start van het ontwerp moet bekeken worden welke profielen er aanwezig zullen zijn. Hij geeft aan om ook bij collega Verheyen hierop te hameren en hem/hen in de toekomst steeds mee te nemen in het verhaal. Momenteel zit hij bij elke nieuwe ontwikkeling van Woonboog bij. Hij geeft nogmaals mee dat het plein aangelegd was nog voor de Stad op de hoogte was. Want normaal moet er bij de betrokken diensten advies gevraagd worden vanuit Woonboog.

Wout Schafræet vraagt, met alle respect, naar de start van de ontwikkeling.

Peter Segers antwoordt dat de start van het dossier Vrijwilligersplein dateert van 2019, dus begin vorige legislatuur. Tegen dat alle fasen doorlopen zijn, ben je, bij dossiers van de Woonboog, vijf à zes jaar verder, dat is normaal.

Jan Van Otten vult aan dat zij in het verleden te weinig betrokken werden bij dergelijke ontwikkelingen. Maar aangezien zij nu ook in de Parkwijk en Den Brand aan het ontwikkelen zijn, heeft hij erop gehamerd dat hij bij alle nieuwe projecten wenst berokken te worden.

Een bewoner uit het publiek wordt aan het woord gelaten, maar zal geen groot betoog aangaan. Ze geeft mee dat de bewoners die er het meest last van ondervinden, niet aanwezig konden zijn. Ze geeft niet alle klachten mee, maar wel wat het met hen doet. Ze leest een brief voor, geschreven door de naaste buurtbewoners.

Uit het publiek wordt er gevraagd welke concrete oplossingen de stad ziet. Is er geld voorzien om het speelplein heraan te leggen? Wie gaat dit bekostigen?

Peter Segers geeft mee dat er geen budget voorzien is. Als er iets moet gebeuren dan moeten daar andere budgetten voor worden aangesproken. Samen met collega Van Otten engageert hij zich om te bekijken wat er kan. Maar dat kan niet vandaag, dat spreekt voor zich. Het aanleggen van een deftig speelplein komt al gauw op een honderd- à tweehonderdduizend euro.

Een bewoonster vraagt of er überhaupt een lichtpuntje is.

Peter Segers antwoordt dat het idee van een groenbuffer onderzocht zal worden. Maar daar gaat men rekening moet houden met het weer en rekening houden met wat voor soort planten er zullen komen.

Jan Van Otten vult aan dat er morgen aan de slag zal gegaan worden, maar een pasklaar antwoord zal er morgen niet kunnen gegeven worden. Er zal ook met Woonboog in gesprek gegaan worden. Volgende week zal hij samen met collega Segers bij de buurtbewoners langskomen en eens kijken wat de mogelijkheden zijn.

Vanuit het publiek komt het voorstel om het speelplein te heroriënteren. Dat zou voor de buurtbewoners al een hele verbetering zijn. Het speelplein is groot en ingesloten en de kinderen zitten vaak verscholen achter een haag. Er is weinig tot geen sociale controle; zij worden daar niet in het oog gehouden. En de ouders zijn er nooit dus men kan ze hierover ook niet aanspreken. Een ander voorstel wordt geopperd, namelijk de speeltuigen en enkele banken meer verdelen over het plein, want nu zitten ze allemaal op eenzelfde plaats; dat zou veel rustiger zijn. Er wordt momenteel samengetroept in de zandbak. De bewoners zelf van het Vrijwilligersplein zelf, geven aan dat hun kinderen niet in de zandbak mogen komen. Het zijn ook meestal kinderen van buiten de wijk.

Achraf El Yakhloûfi wil een paar dingen aankaarten. Hij is blij dat er mee aan de slag gegaan wordt. Maar hij vindt dat de kosten voor een heroriëntering van het speelplein moeten verhaald worden op de Woonboog. Zij hebben dit gerealiseerd zonder inmenging van de stad. Ten tweede vindt hij dat de buurt op de hoogte moet worden gehouden van een stand van zaken zodat zij het gevoel krijgen dat er mee geparticipeerd kan worden.

Wout Schafræet denkt dat men er zich bewust van moet worden dat de stad sterk aan het groeien is. Er moet gezocht worden naar grotere pleinen waar veel kinderen samen moeten kunnen spelen. Hij pleit ervoor om voldoende publieke ruimtes te blijven voorzien. Zeker ook pleinen die groot genoeg zijn waarop een speeltuig in het midden geplaatst wordt zodat er geen overlast gecreëerd kan worden.

Uit het publiek komt de vraag of Woonboog de verplichting niet heeft om met buurtbewoners in overleg te gaan wanneer er op openbaar domein iets ingericht wordt.

Jan Van Otten legt uit dat zij dit nu niet gedaan hebben. De stad doet dit wel altijd.

Peter Maene heeft zich niet gemoeid in deze discussie en hij heeft heel veel legitieme argumenten gehoord, vooral voor kleinere kinderen, maar als buitenstaander heeft hij de stem van de jeugd hierin gemist.

Uit het publiek komt dezelfde opmerking over het ontbreken van de stem van jeugd. Ten tweede wordt er gezegd dat men in de richting van de jeugdbewegingen moet kijken voor oplossing, maar ook jeugdbewegingen zitten met hetzelfde probleem. Zij krijgen zelf ook klachten van overlast. Ook de rol van de ouders ontbreekt hier, als derde punt. Er moet nagedacht worden over hoe men met de ouders in overleg kan gaan opdat er wat meer toezicht gehouden kan worden.

Peter Segers geeft mee dat, wanneer er met de buurt gesproken wordt, er ook met de ouders van de kinderen/jongeren zal gesproken worden. Hij hoopt dat alle partijen in deze samen aan tafel kunnen zitten. Dat engagement gaan de twee schepen aan.

Stan Van Hees rondt het punt af en vat samen dat de schepenen het engagement aangaan om ermee aan de slag te gaan.

11. Punten gemeenteraad en raad voor maatschappelijk welzijn

Notulen

Jan Van Otten en Annemie Der Kinderen overlopen de agenda van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn.

12. Uit het college

Notulen

Er werden geen extra punten aangebracht.

Charlotte Verboven
Commissiesecretaris